

Respostes a la ciutadania d'ERC al Ple de 19-11-2014

El senyor Mederos:

“Hola, bona nit. Jo tenia una pregunta avui per a l'equip de govern, però bé, derivat del que s'ha dit en el punt cinquè d'aquesta famosa moció... Jo crec que els meus companys ja han expressat el que havien de dir, però jo només faré quatre pinzellades, i fent cas al que ha dit el senyor Figueras, de no dir paraules que puguin anar més lluny del que s'ha de dir, doncs, faré quatre reflexions molt senzilles.

La primera és que a mi particularment em sembla intolerable que es qualifiqui de manifestació antidemocràtica aquell que no pensa en groc. Sincerament. Sí, no rigui, és veritat. O sigui, aquí el que no pensa en groc, és antidemocràtic, no?, i coarta la llibertat d'expressió dels voluntaris de no sabem qui. Bé, sí, de l'ANC. Sap qui és la presidenta de l'ANC? Podeu arribar a saber qui és la presidenta de l'ANC? Doncs és una senyora que surt en un míting i diu que el Partit Popular i Ciutadans som l'enemic de Catalunya. I vostès li agraeixen –li agraeixen. Això deu ser molt democràtic, veritat?

Li sona el nom de Joaquim Brugué? Li sona? Proposat per Iniciativa per Catalunya. Va marxar, va marxar d'aquella famosa comissió de control del 9N, dient que no hi havia garanties democràtiques –que no hi havia garanties democràtiques. I va ser proposat per vostès mateixos. També és antidemocràtic aquest senyor, per dir això? També és la campanya del «no»? Perquè jo li recordo que la campanya del «no» es fa en un procés electoral legal, i aquí no hi ha hagut campanya del «no», aquí hi ha hagut una imposició i un segrest de la ciutat en favor d'una única ideologia.

A mi particularment, qui fa mal ús del mobiliari urbà, i tant que mereix un càstig, per descomptat. Qualificar d'antidemocràtic, per què? Doni'm una explicació. Per què és antidemocràtic? Per què és antidemocràtic? No tenen aquesta opinió.”

El senyor Mederos:

“Acabo. Només dir que per descomptat que aquest grup condemna tots els atacs vandàlics que n'hi ha, però també m'agradaria –també m'agradaria– que es respectessin aquells veïns que no estan a favor ni del groc ni de cap color, sinó de seguir convivint com fins ara.

Gràcies.”

La senyora Herranz:

“Estic convençuda que l’equip de govern ho fa tot molt bé, que no amaga res i que és molt transparent. Per tant, crec que si algun veí d’aquest municipi els demana qualsevol informació, no tindran cap inconvenient a donar-li. Si m’equivoco, em rectifiquen després, eh? Llavors, com a veïna d’Esplugues, demano la següent informació: composició completa –empreses, entitats, particulars– de la junta de compensació del Pla Caufec, o de Porta Barcelona. També demano una còpia de l’últim conveni signat per aquest ajuntament amb SACRESA o la junta de compensació de Porta Barcelona, o Caufec. Espero tenir aquesta informació abans del pròxim ple, perquè clar, si me la donen dintre de quatre anys no em farà servei.

A la resta dels regidors, inclòs el regidor no inscrit: tenen la informació que he mencionat anteriorment? Si la resposta és que no, la demanaran, si us plau? I si l’equip de govern no me l’ha donada abans del pròxim ple, me la podran donar vostès, si us plau? Sí, el que vull dir és que si vostès no em donen la informació, senyora alcaldessa, a veure si els regidors de l’oposició me la poden donar.”

El senyor Fernández:

“Bueno, pues buenas noches. No sé ya ni cómo decirlo, pero el señor Pons acaba de aprobar los presupuestos para el 2015. Yo creo que habréis estado algunas veces sentados, supongo, y, ¿habéis previsto que, tres horas en una madera, que tres horas en una madera duele el culo? ¿Habéis pensado eso, tanto el equipo de gobierno como todos los concejales?

Yo creo que ya llevamos tres años desde que lo dije, lo volví a decir el año pasado, y este año a ver si hay un cacho de partida para ponerle a esto algo. A ver si hay un cacho de partida para ponerle a esto... Porque esto es vergonzoso –esto es vergonzoso. Hablamos de solidaridad. Muy bien. El pleno que viene subimos tres bancos arriba, para vosotros, y nosotros aquí, y los que vengan primero que cojan asiento. ¿Qué os parece? ¿Os parece bien? *(Aplaudiments.)* Pues adelante, si os parece bien, adelante, pero el próximo pleno, los sillones aquí, y los bancos arriba, y el primero que venga que lo pille. Ya veremos a ver qué pronto hacemos el cambio. Verás qué pronto hay una reforma en este ayuntamiento. Claro, no la hay porque ellos están muy bien, ellos están perfecto, y ellos se deben a su pueblo, que para eso los ha puesto el pueblo, para gobernar y atender al pueblo.

Solamente eso.”

(Aplaudiments.)

El senyor Figueras:

“Bé, respecte de la senyora Eulalia Herranz, no, no tinc la informació, sí la penso demanar, ja que ens fa saber d’alguna forma la possibilitat que hi hagi un nou conveni, i suposo que serà un document públic i que no hi haurà cap mena de problema a què li passem a vostè.

El senyor Fernández. Fa anys, i no sé si se’n recordarà el senyor Pons, ja havíem dit, mig en broma mig en serio, presentar una moció perquè folressin els bancs aquests. Jo ara no sé si el senyor Pons voldrà fer-la conjunta o no, però al proper ple jo la presentaré, i serà decisió del govern.

I després, a mi em queda una altra que jo tinc apuntada, respecte al senyor Mederos. Senyor Mederos, jo, ideològicament, em considero d’esquerres. O sigui jo, ideològicament, mai de la vida m’he considerat nacionalista. I és precisament la ideologia del nacionalisme la que ens porta a què en comptes de defensar els nostres postulats, destruïm els postulats dels altres. Es pot fer, com vostès diuen, de paraula, i ho posen en boca, per exemple, de la senyora Forcadell, i d’altres persones que puguin haver-hi. Doncs, potser sí. Però passar de la paraula als fets, o sigui, arrencar les coses que pengen els altres, a més a més en situacions, escolti’m, per les imatges que jo he vist, i he vist imatges, per això parlava de la batalla del Pont d’Esplugues, imatges que deixen..., que a mi em fan rumiar de si realment val la pena barallar-se per determinades coses, barallar-se per un tros de drap o per un tros de plàstic de color groc, o de color vermell, per arrencar el que uns altres estan penjant. Per fer, d’una propaganda que jo considero, perquè em sento culpable d’haver demanat a l’Assemblea que presentés un escrit davant de l’ajuntament comunicant-los que hi hauria una campanya i que seria d’unes determinades característiques, per així, com a mínim, haver-ho comunicat, com es fa amb qualsevol altra campanya.

Tots sabem que era una campanya rara, i que no tenim referèndum justament perquè uns, que al meu entendre estan enquistats en el nacionalisme com a ideologia, es neguen a què els catalans i les catalanes puguem votar lliurement, en un referèndum que evidentment només volem nosaltres, Espanya no ens el vol concedir. Però malgrat tot, crec que no hi ha cap poble en el món que hagi aconseguit que la seva metròpoli..., ai, perdó, m’equivocava, a Anglaterra es va poder votar.”